

Udlandet indgaaede Egtefaber ville blive erkendte gyldige i de Landsdele, hvor de vedkommende høre hjemme, maa dette Spørgsmaal forinden være bragt paa det Reene, og det er denne væsentligste Del af Sagen, der ikke som et Fællesanliggende kan ordnes ved en provisorisk Lov for hele Monarkiet.

Det Spørgsmaal, der nu foreligger til Afgørelse, er, om Sagen for Kongerigets Vedkommende kan ordnes ad den administrative Vej paa samme Maade, som Ministerierne for Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmierne Holsten og Lauenborg have erklæret sig villige til at søge Sagen ordnet for disse Landsdeles Vedkommende, nemlig ved i hvert enkelt Tilfælde, hvor et saadant Egtefab er indgaaet for vedkommende Konsul, at erhverve en allerhøjeste Resolution, hvorved Egtefabels fuldkomne Gyldighed anerkendes. Naar Forholdet ordnes paa denne Maade, og der saaledes ikke, som tidligere forudsat, er Tale om at erhverve en almindelig Bestemmelse om, at de for de danske Konsuler i Udlandet indgaaede Egtefaber uden videre ere at betragte som retsgyldige, men Afgørelsen heraf i hvert enkelt Tilfælde bliver gjort til Genstand for en efter anstillet nærmere Prøvelse udvirket allerhøjeste Resolution, kan der formentlig ikke være nogen Betænkelighed ved at tiltræde, hvad der af den daværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, Gehejmekonferensraad Orsted, i Skrivelse til Justitsministeriet af 13de Januar 1854 er ytret, at der i Henhold til Grundlovens § 32 ikke vil søgges Berettigelse for Hans Majestæt til at meddele den i saa Henseende fornødne Dispensation, eftersom der, som i Skrivelsen bemærket, under den tidligere bestaaende Forsatning oftere er meddelt Tilladelse til, at danske Undersaatter paa saadanne Steder, hvor ingen protestantisk Geistlig fandtes, maatte indgaa Egtefab for Stedets Konsul, og det ligger i Sagens Natur, at disse Tilfælde maa fremkomme i forskellig Skikkelse og under uligeartede Betingelser, uden at dette kan gøre Bestemmelsen i Grundlovens § 32 paa dem uanvendelig. — Ganste anderledes stiller Sagen sig, hvis der skulde indrømmes Konsulerne en saa abstrakt Besøvelse i den omhandlede Henseende, hvorom der tidligere har været Tale, at nemlig de for dem indgaaede Egtefaber i Almindelighed skulle erklæres for retsgyldige, og det er ogsaa kun herimod, at Justitsministeriet i sin Svarskrivelse til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af 3dje Maj 1854 har udtalt sig, navnlig fordi der vanskeligt kunde have været Bished om Tilstedeværelsen af de Betingelser, som efter våre Love udfordres til et gyldigt Egtefab.

Generalprokuratet for Danmark den 4de April 1860.

Agreen Utsig.

Til Justitsministeriet.